

**FAKULTA PRÁVNICKÁ
ZÁPADOČESKÉ
UNIVERZITY
V PLZNI**

Posudek oponenta

na diplomovou práci

Anety Balvínové

na téma: „Trestný čin vraždy v českém trestním právu“

V důsledku změny dosavadního přístupu k poskytování trestněprávní ochrany se s přijetím trestního zákoníku (zákona č. 40/2009 Sb.) do popředí zájmu dostal člověk, především pak jeho život a zdraví. Autorka již v úvodu své kvalifikační práce správně uvádí, že trestní zákoník chrání lidský život a zdraví jako nejdůležitější společenské hodnoty.

Předložená diplomová práce se zabývá problematikou trestného činu vraždy v českém trestním právu. V úvodu díla si autorka sebevědomě klade za cíl provedení „hluboké a rozsáhlé analýzy“ skutkové podstaty tohoto trestného činu, a to se zaměřením na platnou právní úpravu (srov. s. 3).

Diplomová práce obsahuje celkem 66 stran vlastní textové části, seznam použitých zkratk, stručně pojaté cizojazyčné resumé a seznam použitých pramenů. Z pohledu formálních náležitostí tedy práce splňuje minimální přípustný rozsah vlastního textu, který je stanoven vyhláškou děkana FPR č. 44D/2017, o státní závěrečné zkoušce – obhajoba diplomové a bakalářské práce.

Diplomová práce také prošla kontrolou původnosti textu, když nebyla zjištěna relevantní míra podobnosti s jinými dokumenty obsaženými v databázi pro kontrolu plagiátorství kvalifikačních prací.

Struktura předložené kvalifikační práce ne zcela odpovídá schváleným zásadám pro vypracování. Systematiku díla hodnotím jako vhodně zvolenou a v zásadě srozumitelnou. Autorka si v tomto ohledu zvážila rozsah zpracovaného tématu, byť minimálně určitá část historického výkladu není funkčně propojena s nosnou kapitolou druhou, která pojednává o skutkové podstatě vraždy *de lege lata* (srov. s. 4 až 7; s. 16 a násl.).

Obsah diplomové práce dokládá v částech dostatečnou schopnost autorky pracovat s odbornou literaturou, judikaturou a jinými prameny. V určitých částech kvalifikační práce však autorka důsledně necituje použité prameny (srov. např. s. 15, 16, 18, 22, 23, 33, 37, 40, 41, 43, 46, 47-48, 50, 51 aj.), což považuji za vážné pochybení. Citační etiku tedy neshledávám v uvedených částech na odpovídající úrovni.

Pokud se týká výběru pramenů, je zřejmé, že autorka do textu nezpracovala např. odborné články týkající se diskuse o počátku trestněprávní ochrany lidského života od prof. Císařové a doc. Dolenského, rozsáhlé články dr. Hořáka o premeditativní vraždě, stejně tak absentují i např. základní zahraniční prameny, byť má být o tématu pojednáno z pohledu platné české právní úpravy.

Z hlediska obsahového je zřejmé, že předložená kvalifikační práce je toliko základní analýzou zkoumané problematiky. Téma jako takové je zpracováno sice celistvě, avšak podle mého názoru povrchně, když chybí hlubší výklady předmětné problematiky.

V rámci stěžejní kapitoly druhé je např. velmi povrchně a až nedostatečně zpracována problematika objektu a objektivní stránky, stejně tak subjektu a subjektivní stránky. Např. autorka na s. 24 odst. 4 uvádí, že: „Chápání přímého úmyslu nečiní při dokazování trestného činu vraždy zpravidla větší obtíže. Pachatel zde způsobem uvedeným v zákoně chtěl porušit nebo ohrozit chráněný zájem a to rovněž vykonal (dolus directus).“ Uvedený (velmi obecný) výklad autorka dále nerozvíjí a ostatně ani neopírá o žádný pramen, ze kterého případně čerpala. Tato situace však není ve způsobu výkladu předmětné problematiky ojedinělá. V rámci subjektu se např. autorka vůbec nezmiňuje, zda se vraždy může dopustit také právnická osoba či nikoliv.

Další námítky vznáším ke způsobu zpracování částí kapitoly 2.4., která pojednává o okolnostech podmiňujících použití vyšší trestní sazby podle § 140 odst. 3 trestního zákoníku. Podaný výklad k § 140 odst. 3 písm. a) trestního zákoníku je v části tvořen velmi krátkým a nespecifickým výkladem doplněným o tzv. přímou citací vybraného rozhodnutí Nejvyššího soudu, které by po úpravě mohlo jinak vhodně doplňovat podaný výklad (srov. např. s. 25-26). Autorka dále např. nezmiňuje situaci, jak právně kvalifikujeme jednání pachatele, který hodlá usmrtit dvě osoby jedním jednáním, podaří se mu však usmrtit pouze jednu z nich a u druhé skončí pro okolnosti nezávislé na jeho vůli jeho jednání ve stádiu pokusu aj. Z dalšího výkladu k písm. e) citovaného ustanovení (s. 29) není zřejmé, zda se jedná o svědka ve formálním nebo materiálním smyslu.

V rámci kapitoly třetí autorka opětovně nedůsledně identifikuje pramen, ze kterého čerpala při tvorbě výkladu (např. s. 53 až 59). Pokud se týká kapitoly 4.1., která pojednává o

problematice euthanasie, i zde není zcela zřejmé, z jakých relevantních pramenů autorka čerpala, když citace z médií nelze objektivně považovat za vhodné prameny (srov. s. 60 a násl.).

Na druhou stranu musím v rámci kapitoly čtvrté ocenit snahu autorky o zaujetí vlastních názorů, byť např. úvahu nad trestem smrti považuji za neaktuální, a to s ohledem na přijaté mezinárodněprávní závazky ČR.

Na základě shora uvedeného je zřejmé, že předloženou diplomovou prací nemohu hodnotit kladně. Vytýkané nedostatky nelze podle mého názoru odstranit jinak než doplněním a přepracováním částí díla. Diplomová práce tak nespĺňuje všechny požadavky, které jsou na ni kladeny vyhláškou děkana Fakulty právnické č. 44D/2017.

S ohledem na shora uvedené musím předloženou diplomovou prací hodnotit klasifikačním stupněm „nevyhověla“.

V Plzni dne 3. 5. 2019

JUDr. Petr Škvain, Ph.D.
oponent diplomové práce

